

Puskás Híradó

XVII. ÉVF.

1. SZÁM

A PUSKÁS TIVADAR
HÍRADÓ BAJTÁRSI
EGYESÜLET KIADVÁNYA
MEGJELENIK FÉLÉVENTE

Az Informatikai Szolgálat Napja

(2018.02.07.)

Az elmúlt évek gyakorlatának megfelelően az idén is ünnepélyeskeretek között került megrendezésre az **INFORMATIKAI SZOLGÁLAT NAPJA**.

Gerófi Szilárd ezredes a Honvéd Vezérkar új Híradó, Informatikai és információvédelmi Csoportfőnökség csoportfőnöke, valamint Baráth Ernő dandártábornok MN vitéz Szurmay Sándor Budapest Helyőrségi Dandár dandárparancsnoka meghívásával a HM-II Lehel úti objektuma adott otthont a tökéletesen szervezett hagyományos rendezvénynek. A megemlékezést, a nagyszámú vendégek fogadását követően Ünnepi Állománygyűlés fogta keretbe.

A honvédelmi Miniszter és a Vezérkar Főnök parancsba foglalt köszöntőjének felolvasása után, további parancsok kihirdetésével, elismerések átadásával, a már tradicionális protokoll szerint, a Helyőrségi Zenekar klarinétos és szaxofonos négyes műsorával, állófogadással zajlott a rendezvény. Az aktív állomány mellett a korábbi híradófőnökök, vezető polgári személyek, Bajtársi Egyesületünk, a Híradó tagozat képviselték a nyugállományú szervezeteket az emlékezés jegyében.

A Honvédelmi Miniszter és a Honvéd Vezérkar Főnök köszöntő levele, az Informatikai Szolgálat sokrétű és rendkívül nehéz feladatainak méltatása, sikereinek elismerése mellett, mint az Ünnepi beszéd is a magyar származású Neumann János életéről, munkásságáról szólt.

Neumann János volt az, akinek már gyermekkorában megnyilvánuló zsenialitása,

matematikai érzéke, különleges memóriája, a technika, a nyelvek szerete, tökéletes ismerete tették tehetségét jobb univerzálisan felhasználhatóvá, a tudományok művelésében hatékonyan sikeressé.

A második világháború időszakában az USA Atomenergia Bizottság tagjaként, egyetemi professzorként, több tudományos kutatás, a kvantummechanikától az atomkutatásig bizonyítják sikereit.

Élete legmeghatározóbb sikere azonban a számítógépek általa elképzelt megépítése a kettes számrendszer alkalmazása és a rendszer megvalósításában játszott szerepe.

1945-ben, a számítógépek általa elképzelt kialakításáról, a számítástechnikafejlődéséről írt műve, a „First Draft of a Report on the EDVAC.” tartalmazta azokat a megállapításokat, amit ma „Neumann elvek”-ként ismer a világ, a központi vezérlőegység alkalmazása:

- belső program és adattárolás,
- kettes számrendszer használata, aritmetikai egység alkalmazása,
- teljesen elektronikus számítógép.

A világon első elektronikus, tárolt programú számítógép a fenti, Neumann-elvek alapján működött Angliában.

Korunk meghatározó eszköze mindent felülmúló sebességgel -és módon fejlődött

1945 óta. Mára a civilizált világ függővé vált, a haladás feltétele a számítógép alkalmazása és működésének környezete a „cyber-tér” a maga csodáival és veszélyeivel.

Ez a tény a jelen és a jövő szakmailag érdemben elkötelezett tagjai számára, így számunkra is ez egyre növekvő jelentőséggel bír hangsúlyozta pohárköszöntőjében Gerófi Szilárd ezredes, ismertette a kialakult feltételeket, válaszolva a szolgálat további feladatait az infokommunikáció és kiemelten az információvédelem területén.

Az ünnepség az MB BHD Budapest Helyőrségi Zenekar műsorával zárult.

Budapest 2018. 02.08.

B. Nagy Péter
nyugállományú mérnök alezredes

125 éve történt

Puskás Tivadar, Egyesületünk és többünk iskolájának névadója, 1890-ben miután tudomásul kellett vennie, hogy a Vaskapu szikláinak felrobbantásához nem az ő módszerét alkalmazták, családját a Graz melletti kastélyban hagyva a budapesti Hungaria szálloda egyik szobájába költözött. Pénz nélküli magányában összefutott gróf Keglevich Istvánnal az állami színházakat intendánsával. Elmesélte neki, hogy az általa igazgatott budapesti telefonközpont felhasználásával hogyan lehetne az újságok hírei mellett a színházak előadásait is elvinni az előfizetők lakásába. Puskás agitatív előadó, a gróf úr pedig minden újdonságra nyitott személyiség volt, ezért „úri becsületszóra” megelőlegezte a várható költségeket. Puskás felkereste Lukács Béla kereskedelmi miniszter úr Ő excellenciáját, aki szóbeli kísérleti engedélyt adott, az 1892. július 14-én benyújtott, **„Telefon - újság szervezése és berendezése”** találmány megvalósítására és „a legnagyobb örömmel kedvező koncessziót” ígért. Az ígéret birtokában, a pénzzel zsebében Puskás a megkezdte a világszenzáció megvalósítását. Újságírók és „kimondók” toborzásába kezdett, valamint helységet keresett a szerkesztőségnek. Vélhetően egy átmúltatott éjszaka után, hazafelé menet a Magyar utca 6-ban kivett egy több helyiségből álló bérleményt szerkesztőség és stúdió céljára. A Magyar utca a régi pesti városfal Kecskeméti- és Hatvani-kapuját kötötte össze, távol a Fürdő utcai telefonközponttól. Szerkesztőségi helyszínnek még elment, de a stúdió műsorát el kellett vezetni oda. Puskás ekkor vont be a

munkálatokba műszaki helyettesét, Szmazsenka Nándort, a postai hálózatok guruját. A mérnök úr a hálózat építése során rájön, hogy célszerű kihagyni a telefonközpont. Inkább egy-egy „speciális” transzformátorral utcánként, házanként, lakásonként szétválasztott **önálló, csilaghálózatot** kell kialakítani közepében a stúdióval. Így ez már nem a „telefon-újság”, ez már a **Telefonhírdő, a világ első mősorszó berendezése** lett. Az új architektúrához szükséges pénzt gróf Keglevich, a várható nagy hasznót megcsillantva főúri barátaitól szerezte meg.

(Nikola Tesla életrajzában olvashatjuk, hogy 1892 nyarán, rajongásig szeretett édesanyja temetése után kénytelen volt néhány hónapot a pomázi rokonoknál, rehabilitációs céllal eltölteni. Valószínű, hogy Budapesten többször is meglátogatta Puskás Tivadart, párizsi munkatársát, amerikai útjának egyengetőjét, és ha már itt volt biztosan adott néhány tanácsot a telefonhírdőhöz szükséges transzformátorok elkészítéséhez is.)

A „Telefonhírdő” elkészül. Ismét **csak** Puskás Tivadar neve szerepelt a 18 országba benyújtott **titkos** találmányon, melyet Budapesten 1893. február 4-én szerényen: **„Javítás a telefon - újság szervezésén és berendezésén”** néven jegyezték be. Nyilvános megszólalásának média történeti pillanata pedig, **1893. február 15-én reggel 9 óra**kor következett be.

Az attrakció sikerült, a szenzáció a vártnál is nagyobb volt. Puskás az újságok címlapjára került és végre újra lubickolhatott a dicsőségben, majd váratlan tragédia rázta meg a publikumot: az új nemzeti hőst **1893. március**

16-án reggel ½ 9-kor, Hungaria szállóbéli szobájában halva találták.../ és itt én is, - mint mindenki eddig - meg is állhatnék?/

A halál oka szívelégtelenség, állt Puskás orvosi diagnózisában, majd 52 óra múlva boncolás nélkül eltemették. A díszes szertartáson a kormányt nem képviselte senki és felesége, valamint gyermekei sem vettek részt, annak ellenére, hogy Budapesten tartózkodtak. Mi történhetett február 15-e óta?

Puskás, egy március 2-i levélben kérte Lukács Béla nagyméltóságú miniszter úrtól a beígért koncessziót. A szóbeli válasz valószínű megegyezett a Puskás halála után megjelent írásbelivel. „Az engedély, egy budapesti kísérleti berendezésre szólt. Ez semmiféle kötelezettséget nem jelentett a véglegessel kapcsolatban! Ilyen hálózat még sehol sincs a világon. A kísérletek bizonyították működőképességét. Most már jöhet a végleges engedély! Mivel a „Telefon - újság” elektromos, a törvények **Kormányhatósági engedélyezést** írnak elő. Találkozókra kellett hívnom a Kereskedelmi Minisztériumon kívül, a miniszterelnökség, a belügy, az igazságügy, a pénzügy, és a hadügyminisztérium, valamint a Magyar Királyi Posta meghatározott rangú képviselőit. Hosszú egyeztetés után született meg az engedélyező okirat, ahol figyelembe kellett venni büntetőjogi, rendőri, becsületbeli, titoktartási, honvédelmi, katasztrófavédelmi szempontokat is.” (lásd: *Keretes írás.*) Puskás mindezt szóban megkapva azonnal megértette, hogy itthon még az adósságát sem tudja kifizetni. Gyorsan menekülnie kell, mégpedig minél messzebbre,

tehát Amerikába! Összepakolta az összes fontos holmiját, és csöndben megpróbált eltűnni. Szerencsétlenségére jött március 15-e, díszünnepséggel a Nemzetiben. Ha az Intendáns meghívását a média új sztárja nem fogadja el, gyanús lett volna.

Van egy legenda, a család PR menedzsere, özv. Puskás Albertné (a lányok házi angoltanárnője) szájából Puskás utolsó estéről, egy közismert névvel.../ Itt ezt én átugranám és arra próbálnék válaszolni, hogy miért nem terjedt el a telefonhírmondó?/

Nem volt rá igény. A tömegek folyamatosan robotoltak a megélhetésükért. Az első ismert tüntetést, a napi 8 órai munkáért csak 1886. május 1-jén tartották Chicagóban. A keskeny középosztály férfi tagjai a kávéházakba jártak társadalmi életet élni, újságot olvasni. A színház célja is leginkább magamutogatás volt. A lányok arra készülnek, hogy férjhez menjenek. Az asszonyok folyamatosan szültek és gyereket neveltek, elvégezték a házimunkát, esetleg néhol irányították a cselédet. Ha volt egy

kis szabadidejük, akkor könyvet olvastak, kézimunkáztak. Nem szántak időt és pénzt az újságra, a kevésbé fontos hírekre.

A nagy változást, a **Nagy Háború** hozta meg.

A férfiak tömegesen, értelmetlen hősi halált haltak a frontokon. Szerepüket a hölgyeknek, a családanyáknak kellett átvenni. Gyorsan szélesedett a középosztály. Megjelent a pénzarisztokrácia. Hirtelen nagy lett az információéhség. Lényegessé vált frissessége és tömeges hozzáférése egyszerű, olcsó módja. A XIX. század utolsó éveiben Popov és Marconi egymástól függetlenül feltalálták a rádiót. A háborús sebek eltüntetése közben, 1922-re Európában elsőként Nagy-Britannia érte el azt a gazdasági szintet, hogy a valós tömegigények kielégítése céljából a BBC megindíthatta a rádió-műsorszórást. Ezt mérőföldkőnek tekintve, a mi **Puskás Tivadarunk 30 évvel előzte meg korát** Telefonhírmondójával.

Budapest, 2018. február 15.

dHLF

Puskás **nem** kapja meg a kizárólagos jogot. Köteles üzletvezetőt alkalmazni, aki a teljes üzletért felelős. A beolvasandó híreket előre le kell írni, és annak minden oldalát alá kell írni az üzletvezetőnek és a kimondónak is. (**Improvizálni tilos!**) Majd ezen oldalak minden példányát **naponta háromszor** át kell vinni az ügyészre és a rendőrfőkapitányhoz. Akár mindkét fél „napi biztost” rendelhet ki. Az előfizetési díjat a mindenkori kereskedelmi miniszter határozza meg, és azt bármikor módosíthatja. A cég tiszta jövedelme nem lehet nagyobb 7%-nál. Az engedély pedig 50 év helyett, csak 1917. augusztus 31-ig, a Budapesti Állami Távbeszélőhálózat Bérleti Vállalat Rt. engedélyéig szól.

A Doni Áttörés 75. évfordulója kapcsán

Prológos: A Magyar Királyi 2. Honvéd Hadsereg Don menti áldozati emlékére, az 1943. évi „Doni Áttörés” 75. évfordulóján rendezett megemlékezésen vettem részt, január 12-én a budai várban. Előbb a Mátyás-templomban Bíró László római katolikus tábori püspök celebrált, katonai tiszteletadással egy csodálatos szentmisét. A történelmi zászlók selyme, a közösen elmondott imák, a püspökatyá prédikációja, a katonazenekar alaphangjából kirobbanó trombita szólások, az együtt elzengett egyházi és világi énekek engem

elrepítettek a hófödte tajgára. Be se kellett hunyni a szemeimet, hogy lássam a torkolattüzek felvillanását. Halljam a mellett-tem elhúzó Katyusák vijjogását. Érezem a becsapódások lökéshullámain. Lélekemelő, tudat formáló volt. Ha ott, akkor Nemzeti Imáink: - a Magyar Himnusz és a Boldogasszony Anyánk után - bárki zászlót bontva azt kiállja: „*Si Deus pro nobis, quis contra nos?*” („Ha Isten velünk, ki ellenünk?”) én azonnal követem.

Kilépve Mátyás-templom izzó hangulatából, a szeles Szentháromság tér mínuszai kö-

zött dr. Szentváry-Lukács János történész tanárom, kollégám, barátom fogadott. Együtt indulunk a megemlékezés következő helyszínére, a Hadtörténeti Múzeumba udvarára. Kevésbé közismert, hogy Ő és két társa készítette azt a Mécs Károly által előadott 120 másodperces megemlékezést, melyet a Kosuth Rádió bemondója „*Így harcolt a magyar katona a nagy háborúban száz évvel ezelőtt.*” mondattal konferál be naponta reggel 9 és délután 18 óra előtt néhány perccel. Ez a „*Hősök naptára*”, melynek célja, hogy bemutassa

azokat a mostanra feledésbe merült magyar katonákat, akik „példát mutattak helytállásból, bátorságból vagy néha az önfeláldozásig terjedő bajtársiaságból”. Elmondtam a séta közben az adjunktus úrnak, hogy a Nagy Háborúban többszörösen kitüntetett nagyapám emléke miatt roppan fontos számomra ez a műsor, ha tehetem, napon-ta mindkétszer is meghallgatom. „Az ilyen, a gyökereiket büszkén kutató, laikus honfitársaink részére készítettünk a hálóra a „DON-75”, eredeti FORTEPAN képekkel teletűzdelt emlékalbumot, mely a magyar királyi 2. honvéd hadsereg küzdelmének, helytállásának és a harcokban elesett katonáinak állít emléket. Az album nyitott, ha van eredeti leveled, levelezőlapod, fényképed, okiratod... szkenneld be, küldd el nekem és én beszerkesztem az aktuális napra, a többi közél!” – javasolta Sz. Lukács János barátom.

Ezek után, már kevésbé tudtam koncentrálni a HM HIM udvarán folytatódó megemlékezésre. Az ünnepi beszédet Vargha Tamás parlamenti államtitkár, miniszterhelyettes úr mondta. Nem lírai, hanem egy magas rangú kormánytisztviselőhöz illően racionális hangvételű, jövőbe mutató és kellően rövid volt. A díszvendég egy a doni harcokat túlélő, 95 éves bácsika volt. Őt kerekesszékekben tolták be. Engem kicsit meglepett, a négy történelmi egyházból csak kettő képviselője jelent meg és mondott áldást. A kisebb „társaságok”, így a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület bábérkoszorúját is, a szokásoknak megfelelően előre az emléktáblák egyike alá akaszthattam. Jobb is lett így, mert a nyílt terepen az zenekar hangos játéka elnyomta a koszorúzóknak nevének felsorolását.

A Szózat és a Magyar Tarkarodó hangjainak elhalkulása után már csak egy feladat maradt, nemzeti színű emlékműcsest gyűjtani a Csáktornyáról a Don-kanyarba hősi halált halni, sanya-rú fogságba kerülni, örökre megnyomorodni hurcolt zalai katonák helyőrségi-emlékpontjánál.

Dr. Horváth László Ferenc alelnök
*Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület
a Híradó Tagozat tagja*

A 2. magyar hadsereg alakulatainak hadrafoghatósága a téli hónapokra jelentősen leromlott. Az utánpótlás akadozott, a szállítmányok alig érték el a peremvonalban tartózkodó csapatokat. A szovjet csapatok által birtokolt hídfőkből várható támadás célja és iránya bizonytalan volt. A támadó hadművelet 1943. január 12-én indult meg az urivi hídfőből. A szovjet csapatok Scsucsjénél végül áttörték a magyar arcvonalat. A kevés hatékony páncéltörő eszközökkel, kevés harckocsival és a vontatók hiányában mozgásképtelen tüzérséggel rendelkező magyar csapatok egy ideig kitartottak állásaikban, majd részekre szakadva megkezdték visszavonulásukat. A 2. hadsereg vesztesége 125 000 főre tehető. Ebből 45-50 000 elesett, ugyanennyi megsebesült és mintegy 28 000 fő fogságba esett. Az anyagi veszteség 70-80%-ra tehető. A harckocsi- és löveganyag közel 100%-ban megsemmisült.

A második világháború idején a Honvédségben szervezetszerűen 9 hadtest volt. A 2. hadsereg harcrendjébe 3 hdt. az 1.p.c.ho.és az 1.repülő csoport, valamint a hdsközvetlen alakulatok tartoztak. A hadtesteknek híradó zászlóalja a hadtest szervezetében lévő hadosztályoknak híradó százada volt. A híradó zászlóalj 4 századból állt 1.vegyes/ rádiós és vezetékes/, 2. nehéz vezetékes 3.távíró építő 4. távíró üzemeltető. A hadosztályok aláren-

deltségébe tartozó híradó századoknak általában 2-3 szakasza volt, amelyek nehéz és könnyűvezetékes, valamint rádiós rajokból álltak. A hadtestek összeköttetése főként vezetékes eszközökre épült. A támadás során a szovjet tüzérségi ágyútűz szinte megbénította az összeköttetést. A híradó katonák már a szovjet tüzérségi csapás közben megpróbálták helyre állítani a híradó összeköttetést kevés sikerrel és nagy véráldozattal. A híradócsapatok rendszeresített eszközeiről korábbi számainkban részletesen írtunk.

**Amaczi Viktor
nyá. mk. alez.**

Dr. Szentváry-Lukács János
történész és a szerző
a HM HIM udvarán

A hősi halott zalai katonákra gondolva a helyőrségi-emlékpontnál

...és mind az, amit a megemlékezés kapcsán eszembe ötlött:

Apám, „tititáti” baka kiképzést kapott 1933/34-ben a tényleges, egy éves katonai szolgálata alatt Kőszegen. A II. világháborúban aztán telefonos tizedes lett, a 17. ezred II. zászlóaljában. Ennek az alegységnek a „toborzási” központja az akkor néhány éve visszkapott Csáktornya volt. Ide vonult be 1942 nyarán apám bátyja, Horváth Gábor is, aki 9. hadosztály 17/II. hősi halottjaként a Donnál egy jeltelen sírban nyugszik. A családi tragédia miatt az 1943-as évben békén hagyták az apámat. (Egy családból akkor még egy hősi halott is elég volt a hazának.) Aztán 1944-ben, ahogy a „helyzet fokozódott”, 33 évesen apám is megkapta a SAS behívót az 1. Magyar Hadseregbe. Az első frontra indulást egy hatalmas blöffel úszta meg. Mivel a vártnál többen tettek időre eleget a behívóparancsnak, néhány a kontingens felett hazaengedtek. A behívottakat nőtlen és nők cso-

portra bontották, majd az utóbbiak mindegyikének az atyáskodó sorozó tiszt egyetlen kérdést tett fel: „Téged fiam, hány gyerek vár otthon vissza?” Az akkor már nős, de gyermektelen apám pillanatok alatt felfogta, hogy senkinek semelyik rendelkezésre álló iratában a gyermekeiről egy betű sincsen, Pest meg olyan messze van Csáktornytól, mint „Makó Jeruzsálemtől”. (Ő akkor még nem tudta, hogy ebben az aforizmában Makó egy személynevet, nem egy város nevet jelenti.) Szóval apám, a különben nagyon is törvénytisztelő, szemrebbenés nélkül bement: „Alázatosan jelentem: **Három**”, „Ilyen fiatalon?” – kérdezte a főhadnagy. „Alázatosan jelentem: **Igen. Igyekeztem**”, „Akkor nem rukkolsz be! Reggel hazautazol haza a családotodhoz.” „Értettem!” Apám azon az éjszakán, saját bevallása szerint nem sokat aludt. Remélte, hogy az ismerős, frontra

induló haverok nem köpik be, de mi lesz, ha részleteket kérdeznek. Ő 1911-ben született. Volt egy öccse 1923-ból és két öccse (az ikrek) 1925-ből. Minden adatukat ismerte. Úgy határozott, hogy 10 évvel megfiatalítja őket, így semmilyen hazugságon nem tudják megfogni. 22 és 24 éves korában miért ne születhettek volna Nemestördemicen gyermekei. Éjjel nem köpött senki. Reggel nem volt újabb „kihallgatás”. Így aztán apám első háborús katona vonatja nem Ukrajna felé, hanem vissza, Badacsony felé vette az irányt.

Itt kötelességem megjegyezni, hogy ezzel a titkos „átkódolással” apám megtette az első potenciális lépést ezen kis karcolat megszületéséhez. (A valós „lépés” persze még messze volt. Közel négy évet kellett rá várniuk, hogy elinduljanak a születésemhez vezető úton.)

Mint közismert, 1944-ben a „helyzet tovább fokozódott”. A következő SAS-nál csak a bakancs méretét kérdezték, és már robogott is a vonat a Kárpátok felé. A családdal, vagyis későbbi Édesanyámmal egyetlen kapocs a postai levelezés maradt. Várhatóan az I. világháborút megjárt nagypapa történeteiből apám tudta, hogy a frontkatonák hazaküldött „tábori levelezőlapjait” erősen cenzúrázzák. Az alakulatról, létszámáról, helyzetéről (halottakról, sebesültekről), elhelyezkedéséről (ország, város, falu) tilos volt írni.

Az első levelek a frontról hasonlóak lehettek

„Drága Feleségem!
A koszt ízletes. Én jól vagyok. Remélem te is? Sokat
gondolok Rád.
Szerető férjed: Horváth Feri a vasgyúró.”

Az alápontozott (itt, nyomtatási okból aláhúzott) betűkből kiolvasható volt a zászlóalj állomáshelye: **TATÁRHÁGÓ**. (Még jó, hogy a cenzor nem ismerte alig 65 kilós apámat.)

A napok, hetek múlásával a levelek líraibbak lettek. A kódolás maradt: Tatárhágó.

„Drága egyetlen Mariskám.

Nagyon sokat gondolok Rád. meg az otthoniakra is. Hogy vagytok. Hála az isteni gondviselésnek én eléggé jól. Éjszakánként nagyon hiányzol. Szerető férjed. Feri.”

(Kötelességem megjegyezni, hogy a pont, mint egyetlen írásjel, az elterelést is szolgálta. Apámnak jó volt a helyesírása. Mivel balkezesnek született. Anno Tördemicen, a Laskó tanító úrnál a „balogoknak” egy órával korábban kezdődött a tanítás. Nápálcával szoktatták rá a „latrokat”, hogy a „szépkezüekkel” írjanak. Ez Apámnak, saját visszaemlékezése szerint évekig is eltartott. A kalapácsot és a kést még idős korában is bal kezében tartotta. Így, aztán a hosszú átszoktatás közben megtanulhatta a helyesírást is.)

Előnyomtatott tábori postai levelezőlap

Ahogy a „helyzet tovább fokozódott” a cenzoroknak is puskát kellett fogni, ezért bevezették az „Előnyomtatott közleményes tábori postai levelezőlapot” (Itt csak nyelvet lehetett aláhúzni, majd a másik oldalon alá lehetett írni!) Még jó, hogy valaki megtalálta a kilenc nyelvű I. világháborús nyomdai klisé, így már csak a használatban lévő „címoldal” másik felére kellett azt nyomtatni.

Bélyegmúzeum segítségével így már rekonstruálhattam Apám egyik előnyomtatott lapon kódolva megírt virtuális levelét. A szövegből a bennfentesek könnyen kiolvashatják a **TÖRÖKMEZŐ**-t. (Mi a kódolásra a „Photo shop”-ot használtuk. A fronton a „bakáknak” csak ceruzájuk volt, a mi túl nagy pontokat írt volna a nyomtatott szöveg betűi alá. Ezért Apám a varrótűjével „kódolt”. Emlékszem ifjúkoromban én is alkalmaztam ezt a technikát a szerelmi levelezésben.)

Szeretném hangsúlyozni, hogy szüleim hat elemit végeztek. A kódolást a frontra indulás előtt kellett egyeztetniük. (Talán gyakorolták is?) Mivel térképük biztosan nem volt, a névből a földrajzi helyet már a szomszéd dr. Kéthelyi főgimnáziumi igazgató úr „dekódolta”. A második esetben azzal a megjegyzéssel, hogy a „rugalmas elszakadás” megkezdődött.

Amikor kineveztek a Puskás Technikum igazgatójának, apám elmesélte: „Dr. Kéthelyi főgimnáziumába tanult a Dreher Sörgyár tulajdonosának a fia is. Ezért minden héten hoztak a méltóságos úrnak egy láda sört. Kár, hogy a Ferencvárosban nincs sörgyár, így nekem senki nem fog a buta fia átengedése céljából sört hozni.” Megvígasztaltam, hogy itt, az Ipar utcában van a Zwack Gyár. Ha valami csoda folytán valamelyik Zwack unoka távközlési technikus szeretne lenni, akkor biztosan feláron kapjuk az unikumot. (Eddig, ez nem következett be.)

Epilógus: A fenti levelezésből egyértelműen kiviláglik a család genetikai kódja. Apám fia, vagyis én is „tititáti” őrmester, majd villamosmérnök-informatikus, idősebb unokája gazdasági-informatikus, fiatalabb unokája műszaki-informatikus PhD lett. (Utóbbi valóban vasgyúró.)

Budapest, 2018. január 12. (A Doni Áttörés 75. évfordulóján.)

Egyéves a sepsiszentgyörgyi Puskás Tivadar Távközlési Kismúzeum

Sepsiszentgyörgy neve mellé sokféle állandó jelzöt ragasztottak már. A legtalálóbbr, s egy-szersmind a legnagyobb büszkeségre okot adó minősítésünk mégis talán „a tudomány leendő fellelőjére”, „a régió kulturális városa”, „a megye szellemi központja”.

De tudjuk, hogy a „város csak falakat emelhet, s e falakat lélekkel megtölteni a bennük munkálkodók feladata”.

A város föllepítette a falakat. Azokat a falakat, amelyek újból bizonyosságát adják Sepsiszentgyörgy tudományos, kulturális, szellemi arculatának, s egy újabb lehetőséggel gazdagítják az amúgy is örökké pezsgő, széles kínálatú városban a kellemesen és egyúttal hasznosan eltölthető időt.

A sepsiszentgyörgyi Puskás Tivadarmost egy éve valami szép, egyedi és különleges emelkedett, létrejött a tudomány és kultúra, a tanulás és szórakozás, sőt, leginkább a SZÓRAKOZVA TANULÁS egy olyan fellelőjére, amely országosan is páratlan a maga nemében.

Az iskola főépületében szülő és gyerek, nagypapa és unoka, a természettudományok barátai egyaránt és együtt tehetnek csodás utazást a múltba és a jövőbe, a számítástechnika és a távközlés világába, elcseveghetnek a más tájakon élő emberekkel rádióon keresztül, és találkozhatnak nemcsak az élményekkel, hanem ismerősökkel is.

Az elmúlt évben mind a hazai, mind a külföldi látogatók és szakmai csoportok előtt egy-

re népszerűbbé vált a múzeum. Részben emiatt is az állandó kiállítások mellett időszakos kiállítások, múzeumpedagógiai foglalkozások várják az érdeklődőket, a legkisebbekre a gyereksarok kialakításával gondoltunk.

E fellelőjére jelszava:

„Megőrizni a múlt értékeit, alkalmazkodni a jelenhez, befolyásolni a jövőt.”

A Puskás Tivadar Szakközépiskola 2 tantermében, 2 kisebb helyiségében és az ezeket összekötő folyósokon, több mint 270 nm-en láthatjuk a távközlési készülékeit kezdetektől 2000-ig

Az udvarról megcsodálhatjuk a rádióamatőrjeink által felszerelt hatalmas antennarendszert, melynek segítségével a világ bármely részén lévő aktív rádióamatőrökkel kapcsolatot lehet teremteni.

Klubunk rádiókészülékének típusa: YAESU-FT-897, hívójele YO6KPT.

A távközlés hőskorát szimbolizáló gépekből ennyire sokrétű gyűjteménnyel egyik múzeum sem rendelkezik térségünkben. A több országot felvonultató hőskor technikai fejlődésének ütemén túl jól érzékelhető a keleti és a nyugati műszaki megoldások eltérő színvonala, az óriási súlykülönbségek, működtetési energiaigények és a kezelés bonyolultsága.

A működőképes eszközök bemutatóján túl a legkorszerűbb interaktív látványelemek és tartalmak teszik felejthetetlen élménnyé a kiállítás megtekintését.

A készülékek 85 százaléka működőképes, melyeket ki is le-

het próbálni a kísérő személyzet jelenlétében.

Ez a múzeum és a rádiós klub ÚJFALVI ISTVÁN mérnök-tanár ötlete és segítségével, DEMETER DÁVID igazgató engedélyével és segítségével, dr. PÉTER SÁNDOR szakmai-irodalmi útmutatása alapján született. A tevékenységet figyelemmel kísérte a PUSKÁS TIVADAR HÍRADÓ BAJTÁRSI EGYESÜLET elnöksége, személyesen ügyvezető elnöke Felker Lajos aki mindig bátorított. Alapját magángyűjteményem, Puskás Attila kutatásai alapján összegyűjtött anyag, és Dr. Horváth László sok-sok év alatt összegyűjtött dokumentációk képezik, továbbá a rádióamatőr klub tagjai és adó-vevő készülékei.

A gyűjtemény fontos célja, hogy a látogatókkal megismeresse a székely Puskás Tivadart, valamint a civil és katonai távközlési eszközöket.

A múzeum alapítás alkalmából kitűzött céljainkat teljesültek:

Bemutatjuk Puskás Tivadar életművét

Múzeumpedagógiai tevékenységet folytatunk

Gyűjtjük és bemutatjuk a témával kapcsolatos eszközöket

- Erősítjük a hazai rádióamatőrök jó hírnevét

- Bebizonyítjuk, hogy létezik még egy magyar első, akit a Világ nem ismer, a nagyváradi szerzetes-tanár, Károly Iréneusz József, és aki közel egy hónappal Marconi előtt igazolta, hogy a Hertz-féle hullámokat távközlésre lehet használni.

A sikert a látogatottság, és az emlékfűzetbe beirt megjegyzések alapján ítélni lehet. Érdekes

év áll mögöttünk, a statisztikák kedvező számokat mutatnak. Munkánk kedvező fogadtatása jó érzéssel tölt el bennünket; munkakörünkre, szakmánkra tekintet nélkül mindnyájan buzdítást kapunk az elismerő sorokból. Az vendégkönyvben tallózva néhány jellemző adatot láthatunk:

Az egy év alatt 400 látogatónk (ebből 320 diák) volt, 62 írott vélemény található a füzetben, melyeket 236 látogató fogalmazott meg, és írt alá.

A rádióamatőrjeink 5000 kapcsolatot teremtettek, több nemzetközi versenyen vettek részt, 4 diplomát nyertek, melyek első helyet biztosítanak Romániában.

Meglátogattunk 5 külföldi és belföldi szakmai múzeumot, és partneri kapcsolatot létesítettünk 2 belföldi szakmúzeummal, és a magyarországi Szentés város székhellyel működő Dél-alföldi Postatörténeti Alapítvánnyal

Az évforduló előtt és után is több szakmai konferenciát szerveztünk, emellett bemutatunk olyan filmeket is, amelyek valamilyen módon kapcsolódnak a távközléshez.

Közele terveink:

Vonzó virtuális tárlat elkészítése a Puskás Szakközépiskola honlapján,

Szakmai kapcsolatok bővítése más múzeumokkal.

A rádióamatőrjeinkkel továbbra is részt veszünk a helyi katasztrófa-védelem gyakorlatain.

Ifjú rádiósok felkészítése, a létező rádióklubunk továbbfejlesztése és megerősítése, / az elmúlt egy év alatt a tagok száma 4 taggal bővült, további 5 tanuló a tavasszal fog vizsgázni./

A gyűjtés nem ért véget, tudatosan folytatjuk elkezdett munkánkat, múzeum-pedagógiai tevékenységünket, szórakozva-oktatást végzünk, és folytatjuk Sepsiszentgyörgy és Kovászna megye távközléstörténetének kutatását és népszerűsítését.

Csáky Ernő

a Puskás Tivadar Tivadar Távközlési Kismúzeum alapítója

A 2018 őszi Tisztújítás elé

A jelenlegi Elnökség és Felügyelő Bizottság mandátuma 2018. év őszén lejár!

Az őszi Közgyűlésnek négy évre új tisztségviselőket kell választani. A témáról már az őszi lapszám 15. oldalán, keretes cikkben lehet olvasni. Jelölési lap is kiosztásra került.

A legutóbbi Közgyűlés a 2018 októberi tisztújításra Jelölő Bizottságot választott:

elnök:	Bodnár Gyula nyá. alezredes,
tag:	Rónyai Zoltán nyá. alezredes, Rózsahegyi Géza nyá. alezredes,
póttagok:	Gábor Géza nyá. alezredes, Parragi György nyá. alezredes.

A Jelölő Bizottság feladata, a tisztségviselők jelölési javaslatának összeállítása, és a Közgyűlés elé terjesztése.

A Jelölő Bizottság telefonon, vagy személyesen meg fogja keresni tagjaink zömét, és meg fogja kérdezni javaslataikat. Ezen túl, a már kiosztott lapokon kívül, aki a 2018 áprilisi Közgyűlésen kéri, egy „Jelölési javaslat” lapot kaphat, amelyben tagjaink írásban is megadhatják elképzeléseiket a Tisztségviselőkre. Ezeket a kitöltött javaslatokat még az áprilisi Közgyűlés után, illetve más rendezvényeken át lehet adni a Jelölő Bizottságnak, illetve erre postai úton is van lehetőség a „Jelölési javaslat”-ban megjelölt postacímre. A honlapról is letölthető a „Jelölési javaslat” és az Egyesület e-mail címére beküldhető.

A javaslatoknak legkésőbb 2018. augusztus 15-ig be kell éreznie a Jelölő Bizottsághoz.

A személyesen, szóban, írásban megadottak összesítése alapján készül el a jelöltek névsora, amely a Közgyűlés elé kerül – a választás alapját képező – javaslatként. Ezen a javaslaton még a Közgyűlésen is lehet változtatni. Az a jelölt válik tisztségviselővé, aki a tisztséget vállalja, és akit a Közgyűlés több mint fele támogat tisztségében.

Kérjük Tagjainkat a Jelölő Bizottság munkájának aktív támogatására!

Bodnár Gyula nyá. alezredes

Emlékével ünnepeljük Mátyás királyt

A középkor sok jelentős királyt adott a magyarságnak, mégis, Mátyás király nyerte meg leginkább a magyarok szívét. A nép szenvedését megértő tréfás és igazságos király jóleső balszámként hatott az idegen uralomtól nehezen szabaduló magyarság számára. A nemzeti ébredés korában benne tiszteltük a Magyar Királyság határait kiterjesztő és a modern kulturális értékeket teremtő uralkodót. Alakja mindig büszkeséggel töltött el és reményt adott a jövőre nézve. Születésének 575. és trónra lépésének 560. évfordulója alkalmából a Nemzetpolitikai Államtitkárság 2018-ra emlékévet hirdetett, a lebonyolítással pedig a Magyarság Háza bízta meg. A következőkben áttekintjük Mátyás király életét és uralkodását, vetünk egy pillantást az emlékév első negyedévére és szólnunk a további tervekről.

Hunyadi Mátyás 1443. február 23-án látta meg a napvilágot Kolozsváron Hunyadi János és Szilágyi Erzsébet másodszülött gyermekeként. A vajdahunyadi vár akkor éppen épülőfélben volt, Hunyadi pedig biztonságos helyen akarta elszállásolni családját. Mivel jó kapcsolatot ápolt a kincses város elöljáróságával, választása Kolozsvárra esett. Szilágyi Erzsébet Méhfi Jakab szőlősgazda óvári házában szállt meg, ott adott életet második fiának. A ház ma is áll, a Képzőművészeti és Formatervezői Egyetem működik benne.

Gyermekkorra kezdeti szakaszát Mátyás többnyire Kolozsváron töltötte. A város plébániatemplomában keresztelték meg, a domonkosoknál tanult meg írni, olvasni. Nevelésével azután, Vitéz János váradi püspök felügyelete mellett, I. Ulászló király udvari papja, Szanóczki Gergely foglalkozott.

Mátyás szülőháza

Tizenhárom éves volt, amikor egyidejűleg kellett megélnie édesapja nándorfehérvári győzelmét és röviddel azután bekövetkező halálát, amibe a táborában kitört pestisjárvány társította a győztes hadvezért. Egy év múlva a 14 éves Mátyás – tíz évvel idősebb bátyjával, Lászlóval együtt – V. László fogságába került. E hónapok megpróbáltatásai nagykorúsították őt, s mire alig néhány hónap leforgása alatt trónra került, fiatal kora ellenére, mindenki számára meglepő határozottságról és érettségről tett tanúbizonyságot.

Mátyás 15 évesen lett Magyarország választott királya. A koronázásra nem kerülhetett sor, mivel a Szent Korona III. Frigyes német-római császár birtokában volt. Mátyás rendkívüli erőfeszítéseket tett a korona visszaszerzéséért, de ez csak öt évvel később, 1563-ban sikerült.

Itt kell megemlítenünk, hogy Mátyás a prágai fogsága alatt, 1457 telén Podjebrád György cseh kormányzó nyomásának engedve eljegyezte annak lányát, Katalint, majd 1461-ben feleségül is vette. 1464 csodás évnek ígérkezett Mátyás számára: nemcsak akkorra tervezték a koronázást, hanem áldott állapotban lévő fe-

leségének februárban kellett volna világra hoznia gyermeküket. A gyermekáldás és koronázás ünnepi mámorában jött a szörnyű hír, hogy Katalin szülés közben meghalt. A koronázást ettől függetlenül 1464. március 29-én, Székesfehérváron megtartották, s ezzel Mátyás Magyarországnak immár nemcsak választott, hanem koronázott királyává vált. (Hunyadi Mátyásnak később egyetlen fia született, Corvin János, Edelpöck Borbála osztrák polgárlánytól, akivel öt évig tartó kapcsolatot ápolt.)

„Az isteni szolgálatra bármilyen idő alkalmas, és mindaz, amit a haza érdekében tesz az ember, nem egyéb, mint Isten szolgálata” – vallotta Mátyás. Harminckét évnyi uralkodása alatt erős, meghatározó jelentőségű birodalmat épített ki Európa közepén, zsoldos hadsereggel, besorozott katonákkal, szigorú törvényekkel, kemény adóztatással, bírósági reformmal. Megszilárdította, egységbe fogta a Magyar Királyságot, megteremtette az ország stabilitását. Megerősítette a gazdaságot, az országot gyarapítani tudta. Még ha egyes intézkedései miatt a lakosság egy része méltatlankodott is – például a nemesség a rá kivetett adó miatt –,

mégis elmondható, hogy békés és biztonságos, rend, igazságosság, fegyelem jellemezte idők köszöntöttek az országra.

Mátyás jártas volt a tudományokban – szavai szerint „*A tudatlan király olyan, mint a koronás szamár*” – és a művészetekben. Második felesége, a 14 évvel fiatalabb, igen szép és művelt Aragóniai Beatrix kétségkívül nagymértékben hozzájárult ahhoz, hogy férje jelentős humanista műveltségre tett szert és művészetpártolása már-már hivalkodó méreteket öltött. Mindez a Corvina könyvtárban nyilvánult meg legerőteljesebben, melynek virágkora Mátyás uralkodásának utolsó két évtizedére tehető, s mely világszerte csodálatot váltott ki. Nem maradtak el e mögött budai és visegrádi reneszánsz építkezései sem. „*A királyok dicsősége a népek sokaságában, az országok díszje és ereje a városok gazdagságában és teljességében áll*” – vallotta Mátyás. Kultúrpolitikájával e téren is a kor élvonalába emelte hazáját.

Úgy tartotta: „*Szomorú a királyok sorsa, amiért háborút kénytelenek viselni, mert gyakorta diadalmaskodnak ugyan, de mindannyiszor emberi vérontás árán.*” Mátyás gyakorta diadalmaskodott, és katonai erejét Európa széles köreiben is elismerték.

Apja nimbuszát Mátyás is megörökölte, így uralkodása alatt nem érte hódító jellegű török támadás Magyarországot, a törökök azonban jelentős sikereket értek el a délen határos területek meghódításában. Boszniában 1463-ban a kivonuló törökök nyomában haladva Mátyás visszafoglalta Jajca várát. Portyázó jellegű török támadás uralkodása alatt kétszer érte az országot. Az első több éves fegyverszünet után következett be: 1474-ben a törökök Váradig nyomultak.

A moldvai vajdaság elfoglalása volt a tét, de ezt Ștefan cel Mare vajda visszaverte. Ezt követően foglalta el Mátyás a törököktől Szabács várát. Másodszor 1479-ben nyomultak be Erdélybe, de Báthori István erdélyi vajda Kinyzsi Pál temesi ispán segítségével legyőzte őket Kenyérmezőnél. Összességében Mátyás inkább diplomáciai eszköznek használta fel a törökellenes politikát, ezt viszont igen hatékonyan tette.

A törökkel való hadakozással ellentétben sokkal jobban érdekelték a nyugati irányba mutató politikai lehetőségek. A legkönnyebb áldozatnak egykori apósa, Podjebrád György cseh király ígérkezett, akit huzsita vallása miatt az európai hatalmak, és különösen a pápa, vonakodtak elfogadni. Mátyás könnyen ajánlkozott az eltávolítására és ezzel 1468-ban kitört a magyar–cseh háború. Csehország meghódítása azonban igen nehéz feladatnak bizonyult, hiszen Európa legjobb zsoldos katonáinak egy része innen került ki. Mátyás mindössze Morvaországban ért el némi sikert, ahol 1469 májusában a cseh katolikus urak egy része megválasztotta királynak. Azt követően, hogy 1471-ben Podjebrád meghalt és a cseh rendek nem Mátyást, hanem a lengyel Jagelló Ulászlót választották meg királynak, ismét kiújult a csehekkel való konfliktus, sőt a háborúba Ulászló apja, IV. Kázmér lengyel király is bekapcsolódott. 1479-ben kötötték meg a békét Olmützben, és ez a már korábban létező állapotokat szentesítette: Mátyás és Ulászló is használhatta a cseh királyi címet; Ulászló kapta Csehországot, Mátyás pedig a királyság többi részét: Morvaországot, Sziléziát és Lausitzot.

Mátyás legnagyobb katonai bravúrja az osztrák háborúhoz

kötődik. Habsburg III. Frigyes német–római császárral a Szent Korona visszaszerzését követően is bizonytalan maradt a viszonya. Mátyás neheztelt rá, amiért továbbra is viselte a magyar királyi címet, és nem támogatta őt a cseh királyság megszerzésében, hanem ellenfelével, Ulászlóval szövetséget kötött. Azt is nehezményezte, hogy befogadta a menekült Beckensloer esztergomi érseket, aki magával vitte hatalmas kincstárát. Az ellentét egyre mélyült közöttük, míg végül 1477-ben Mátyás hadat üzent a császárnak. A több szakaszban zajló háború során nemcsak visszavonulásra kényszerítette a császárt, hanem egész Európa előtt megvillantotta katonai erejét. 1485-ben elfoglalta Bécset, 1487-ben pedig Bécsújhelyt, III. Frigyes legfontosabb rezidenciáját. Mátyás ezzel jóval Magyarország határain túl terjeszkedett, utolsó dicsőséges fejezetét teremtvé meg a Magyar Királyság középkori történetének.

Fekete sereg Mátyás korában nem létezett, az országot rendbe hozó király uralkodói képéhez azonban annyira hozzánőtt ez a toposz, hogy székely, cseh, morva, sziléziai zsoldosokból, havasalföldi és moldvai hűbéresekből álló hadseregét máig így emlegetjük. A fekete sereg elnevezés Mátyás halála után jelent meg, és vagy a katonák fekete páncélviselésére, vagy az általuk a király halálakor viselt fekete gyászszalagra, vagy a sereg utolsó parancsnoka, „Fekete” Jan Haugwitz nevére, vagy Mátyás címerállata, a holló fekete színére utalt.

A folytonos háborúk és a csaták közben elszenvedett sérülések erősen igénybe vették Mátyás szervezetét. Élete vége felé köszvénye is annyira súlyosbodott,

hogy alkalmanként hordszéken vitette magát. 1490. április 4-én, virágvasárnapon végigülte a hosszú ünnepi szentmisét, majd fügét kért. Azt romlottak találták, emiatt felmérgeződött, szédülni kezdett – agyvérzés érte. Kétnapi halotti tusa után, 1490. április 6-án halt meg Bécsben. A Stephansdombon ravatalozták fel, majd hajón szállították Budára. Innen Székesfehérvárra vitték és a koronázó templomban helyezték örök nyugalomra a többi magyar király mellé. „Az égben a haza szabadítóinak van a legnagyobb becsülete” – tartotta életében, és ő ezzel a becsülettel érkezett az égbe.

Beatrix nem tudta utóddal megajándékozni őt – s bár Mátyás nagyon szerette volna, és mindent meg is tett ezért, Corvin Jánosból nem lett magyar király.

***

A Mátyás király-emlékévé 2018. január 12-én, a Hunyadi Mátyás trónra jutását segítő szegedi egyezmény aláírásának 560. évfordulóján nyílt meg Szegeden, a dombon Kiss-Rigó László püspök által bemutatott ünnepi szentmisével, a Dóm téren és a Látogatóközpontban reneszánsz forgataggal és kézi ágyúk díszsortüzével. Ötszázhatvan évvel az 1458. január 24-i királyválasztó események után, 2018. január 24-én pedig a Magyarság Háza rendhagyó, interaktív reneszánsz kavalkádot szervezett mintegy háromszáz kisiskolásnak.

Születésének 575. évfordulóján, 2018. február 23-án este Budapesten a Mátyás-templomban az Angelica Leánykar adott ünnepi hangversenyt, ugyanekkor Mátyás szülővárosában pedig kezdetét vette a XXVI. Kolozsvári Mátyás Napok rendezvénysorozat. Három nap alatt hat helyszínen, tizenhat programon résztvevők ezrei ünnepelték a király

575. születésnapját. Igen látványos volt, amikor 575 fáklyával vonultak a város főterére!

2018. március 7-én Budapesten *Mátyás király, az államférfi és törvényhozó* címmel emlékülést tartottak a Parlament Delegációs termében; ugyanezen a napon a Pozsonyi Magyar Intézetben megnyílt a *Mátyás király – Mecénás és katona* című, Merényi Zoltán és Somodi András réz-acélvászon-kompozícióit bemutató exkluzív kiállítás.

És történt még valami ez idő tájt! Aki nem hiszi, járjon utána: az álruhás Mátyás király 2018. március 12-én ismét útra kelt, hogy több mint fél évezred elteltével újra bejárja az országot. Hűséges kísérelője, lantosa is vele tart. Már eddig is sok helyen megfordultak, a következő hetekben pedig száznál is több hazai és külföldi településen bukkannak majd fel váratlanul!

Világszerte számos előadás, történelmi est eleveníti fel a nagy király emlékét, mesemondó versenyek, rajz-, video- és fotópályázatok egész sora indult el. S hogy hányféle helyszínen, alkalommal és programmal várja majd az érdeklődőket a Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes fővédnökségével zajló Mátyás király-emlékévé az elkövetkező hónapokban, azt felsorolni is lehetetlen. A Pozsonyban megnyílt kiállítás mellett három másik, könnyített installációjú tárlat is vándorol majd a Kárpát-medencében és a diaszpórában. Március 24-én, Vaskúton Mátyás székely mesemondó verseny lesz, és közben formálódik egy Kárpát-medencei tanulmányi vetélkedő is. Március 29-én, Székesfehérváron Mátyás 1464. március 29-i királlyá koronázására emlékeznek, június 2-án pedig Bécsben a Stephansdombon lesz az emlékére ünnepi szentmise.

Erdély-szerte is folytatódnak a rendezvények, és megjelennek Mátyás-események a nyári nemzetpolitikai táborokban is. A Magyar Nemzeti Bank emlékérmét szeptemberben mutatják be. A felsoroltakon kívül még számos érdekességet tartogató emlékévé novemberben, Bécsben tudományos konferenciával zárul.

Az esztendő folyamán bizonyára még többen megértik, miért írta ezt Bajcsy-Zsilinszky Endre 1939-ben: „*Mátyás király... Különös, rejtelmes és mégis: derűsen és édesen zengő visszhangja van ennek a két szónak a magyar ember lelkivilágában.*”

Varga Gabriella
(A történelmi visszatekin-
téshez felhasznált forrás:
Lupescu Radu: Mathias Rex)

Mátyás király:
A kolozsvári
Mátyás-szobor főalakja
Fadrusz Jánostól

Nőnap kiöszöntő

Sok mindent mondhatunk és van oka mondandónak a nőnapon,

Hogy kinek mit lenne jó hallani, nem tudom, csak gondolom.

A hölgyeknek virág mellett tettek és kellemes szép szavak.

- MOST

Mert az idő, ha karjuk, ha nem gyorsan elszalad,

- sajnos el nem akad

Ez azt jelenti, hogy ami ma reggel jól esne,

Lehet nem is érdekel már este.

És mindennek a jelentősége anynyi, amit magad Te neki tudsz adni.

Ezután most itt mit tudok mondani? Mit akarsz nőnapon hallani?

Lényeges, hogy a nő érezze létének fontosságát, nem múltó értékét

Büszke legyen rá, hogy nélküle az életnek nem látnánk értelmét.

A nő nélkül nem létezne sem saját gyermek, sem unoka,

Az emberiség történelmet nem írhatna, újat nem alkotna.

Persze ez a lényeg, de más dolgokról is kell, hogy beszéljek.

Fontos az, hogy benned belül éljen boldogság és béke, és minden más ennek terméke.

Belső békéd nem tükrözi éveidnek számát, a boldogságot, békét más titkos erők formálják.

Minden nő annyi éves, amennyinek érezni akarja magát,

FONTOS : Ha soknak érzi? - Ne tartsa számon éveinek számát!

Ha kevésnek érzi éljen veled, legyen elcsavarva, a szeretett férfi feje.

Nőnapra mit kívánnék?

Azt, hogy életed minden napja legyen ajándék, AJÁNDÉKOD csomagját, ha naponta felbontod, örömet találjál benne,

Nagy betűkkel a BOLDOGSÁG legyen névjegyed!

AZ ÉLET

Ő a tiéd örülj neki, belőled indul ki minden, ami a boldogságot élteti.

Forrása vagy, benned van, ami kell, életed kellemesen, vidáman telik el.

Akard, hogy így legyen,

- kapcsold le a rosszat és mindent mi zavar,

A bánattól szabadulni kell

- EZ, mit minden ember igazán szeret, akar.

Erre minden nő képes lehet - ez adjon ma erőt és igazi nőnap ünnepet!

Köszöntöm a hölgyeket e szép napon, nekik a sors, hozzánk férfiakhoz türelmet, szeretetet adjon! !!

KÍVÁNOK MÉGEGYSZER MINDEN JÓT!

Szeretettel ajánlom a hölgyeknek:
B. Nagy Péter

Virgo (egy igaz történet nőnapra)

Margitka mesélte, hogy 1952-ben fegyvernemi tiszti iskolába jelentkezett. A felvételt alapos orvosi vizsgálat előzte meg, amely után kézbe kapta egészségügyi kartonját. A testmagasságot meg a testsúlyt értette. A fogai hibátlanok voltak. A vérnyomásról már hallott nagyszüleitől. A pulzusát látta hogyan számolják. Gyermekbetegségeit ő diktálta be. A röntgenképe negatív lett, tehát nem volt tüdőbeteg. (Ennek különösen örült!) Egyetlen bejegyzést, a „virgot” nem értette.

Szaladt szobatársnőihez, de ők sem tudtak válasz adni a szó jelentésére. (Sőt a virgo intacta senkinek sem szerepelt kórlapján!) Margitka pánikba esett. Csak remélni merte, hogy azért ezzel a virgoval is lehet a Magyar Néphadsereg tisztje. Vagy ha nem, akkor van gyógymód a kór megszüntetésére? Szaladt is a doktor elvtárshoz, hogy ha egy mód van rá, akkor azonnal gyógyítsa ki ebből a nyavalyából. Az idős, sokat tapasztalt, a világháború frontjait is megjárt doktor bácsi figyelmesen végig hallgatta Margitkát. Majd mielőtt válaszolt volna, figyelmesen végig olvasta Margitka káderlapját. Látta, hogy a még éppen csak 18 éves, harmonikus családi környezetből érkezett kislány, nem blöfföl. Megvakarta homlokát, feltolta olvasószemüvegét és belekezdett hosz-

szú praxisa legnehezebb diagnózismagyarázatába. Főhőszünk könnyen megértette, a szó jelentését. Azt meg nem firtatta, hogy a doktor elvtárs milyen módon tapasztalta meg az ő virgoságát, valamint elsiklott azon tény felett is, hogy társnői ezen „hiátusára” hogyan jöhetett rá a doki bácsi.

Társnői, őszinte megdöbbenéssel vették a hírt. Néhány pillanatra mindenki magába szállt, és saját „virgotlanosodásának” édes megtörténését gondolta végig.

Epilógus: A tiszti iskola sikeres elvégzése után Margitka férjhez ment. Ártatlanságát a klasszikus módon vesztette el, melynek gyümölcsét egy csodálatos kisfiú születésével ünnepelte meg. Nevetve mesélte, hogy társnői a tiszti iskolán kezdetben, ártatlan lelke kímélése érdekében egy-egy vaskosabb történet, vagy vicc mesélése előtt mindig kiküldték a szobából. Meg kellene kérdezni egy jelenlegi orvostól, hogy most is diagnosztizálják-e a hölgyek ártatlanságát, amikor tisztnek, altisztnek jelentkeznek?

Budapest, 2018. március 8. (nőnap)

Dr. Horváth László Ferenc
Híradó Tagozat

Beszámoló Közgyűlés a Híradó tagozatnál jó

A MH Budapesti Nyugállományúak Klubja Híradó tagozata 2017. december 7-én az Honvéd Kulturális Központ éttermében, az öt éves ciklus harmadik évét zárta le. A 2015-ben életbe lépett Klub Alapszabálya szerint beszámoló közgyűlés tartott. Beszámolót a Tagozat elnöke tartotta, napirendre került a tagozat helyzete, a szervezeti élete, a fontosabb rendezvényei, a vezetőség munkája és a híradók együttműködő kapcsolatai, valamint a 2018.-évi tervek.

Klub szinten a működési feltételeket tekintve a Stefánia palotában (MH Művelődési Központban) a vezetőségi üléseken és a klubnapokon a klubhelység rendelkezésünkre áll. Egyéb összejövetelekre a Gobelin terem és az alagsorban lévő klubhelység rendelkezésre állt. A jövő évben az alagsori terem helyett a 2. emeleti felújított klubhelyiség fog rendelkezésünkre állni, ami kényelmesebb, levegősebb és főleg világosabb lesz. A házban, az étteremben és a presszóban, szívesen látnak bennünket.

Reméljük, hogy Klubunk működési feltételei a Házban a következő években is biztosítva lesznek. A jelenlegi felsőbb vezetés pozitívan áll tagozatunkhoz a parancsnok úr minden kérésünket támogatta, így a mai rendezvényünk helyszínét is engedélyezte.

Taglétszámunk jelenleg 153 fő, 1 fővel kevesebb, mint egy évvel ezelőtt. Sajnos fokozatos csökkenő tendenciát mutat, fiatalabbak nem ismerik klubunkat, vagy más elfoglaltság miatt nem jönnek. Ez évben 8 fő új tagunk jelentkezett, hogy a Híradó ta-

gozat életébe szeretne bekapcsolódni, de ennek a 8 tagunknak az átlag életkora is eléri a 70 évet, összességében megállapítható, hogy idősödünk, gyakoribbak a betegségek, egyre több társunktól kell végső búcsút venni. 2017-ben 9 társunktól búcsúztunk, a temetésükön részt vettünk, és ha kellett segítettük a családot a temetés megszervezésében.

Meg kell említeni a Szociális és Kegyeleti bizottság tagjait, akik az elhunytak családjával felvették a kapcsolatot és segítették az özvegyeket a temetések megszervezésében, valamint azokat is, akik vállalták az elhunyt klubtársaink végső búcsúztatását. Köszönettel tartozunk ezért a tevékenységükért, annál is inkább, mert hadsereg szinten nincs megoldva az elhunytak búcsúztatása. Ezt jobb esetben a nyugdíjas klubok vállalják el.

Tagozatunk a vezetőség által elkészített éves munkaterv alapján végezte munkáját, tervezte és szervezte a havi programokat. A 2017. évre tervezett feladatokat kisebb módosításokkal teljesítettük, a vezetőség irányításával

biztosítottuk a tagozat működését. A tervtől csak kis mértékben tértünk el a tagság javaslatára. Plusz programokat szerveztünk, tagozati összejöveteleken vendég előadókat hívtunk, illetve kirándulásokat, múzeumlátogatásokat, szerveztünk az Iparművészeti Múzeumba, a Parlamentbe a Komárom, Komárno várba, Mátraderecskei Muffeta széndioxid gyógyfürdőbe, nyáron, Lányfalu, Albertirsa és a Budapesti Paskál fürdőbe. A jövő évben is tervezünk hasonló rendkívüli túrákat, ha a tagságunk javasol az éves terven felül.

A tagozat-összejöveteleket és a vezetőségi üléseket havi rendszerességgel megtartottuk. Kivételt képezett a januári klubnapunk, amit el kellett halasztani, mert a ház zárva volt.

A vezetőség megítélése szerint a tagozati összejöveteleink változatosak, tartalmasak voltak. Az összejöveteleken általában 55-65 fő vett részt.

Tájékoztattuk tagjainkat az elmúlt hónap főbb eseményeiről, és információkat adtunk az adott hónapra tervezett rendezvé-

nyekről. Köszöntöttük születés- és névnapos társainkat, ünnepi alkalmakkor megemlékezést tartottunk, szavalatokkal színesítve. Ezért külön köszönettel tartozunk Willner Károlynénak, Nagyné Turcsányi Juditnak, valamint a Puskás Tivadar Távközlési Technikum tanulóinak, akik műsorukkal az idősek világnapján idős társainkat szórakoztatták. Alkalmanként külső előadókat hívtunk az idős embereket érintő előadások megtartására. Ilyen volt az időseket érintő kegyeleti biztosításokat és a pénzbefektetéseket érintő előadás valamint a Nemzeti Élelmezési Biztonsági Ellenőrzési Hivatal képviselőjének tájékoztatója. Az összejöveteleket, ha az idő megengedte rövid filmvetítésekkel, vetített képes összeállítással zártuk.

Ezután az igényeknek megfelelően az alagsori teremben folytattuk a baráti beszélgetéseket. Ahol egy-két pohár bor mellett és házi készítésű sütemények elfogyasztásával jó hangulatban fejeztük be a klubnapokat.

Számos emlékezetes kulturális és szórakoztató programot is rendeztünk. A batus bálon, a kultúra mellett a szórakozás és a közösségi élet javítása volt a célunk.

Jó emlékeink vannak a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesülettel /PTHBE/ közösen szervezett rendezvényeinkről is: így az Idősek világnapja, és a jubileumi születésnaposok köszöntése félévenként.

Több lehetőséget nyújtottak érdeklődő tagjainknak a Klub által szervezett programok is. Így az évenkénti vetélkedő – ami ez évben, júniusban volt a Reformkor címmel.

Továbbá a Nyugdíjas bál, a Gondtalan órák, Múzeumlátogatások, a különböző kiállítások,

amelyek szervezésében, propagálásában kiemelkedő munkát végzett Jánka András vezetőségünk tagja.

Az együttműködő híradó szervezetekkel is több rendezvényünk volt. Az évi együttműködési értekezletet márciusban a PTHBE szervezte a Petőfi laktnyában. Itt megbeszéltük az éves együttműködés terveit és a közös programjainkat egyeztetjük.

Tagozatunk több felajánlást tett közös rendezvényekre, amit sikerült is megvalósítani. Jövő évre is tervezünk közös programokat.

Természetesen mi is eleget tettünk a meghívásoknak és részt vettünk a Váci Esze Tamás Híradó Nyugállományúak Klubja által szervezett rendezvényeken, illetve a külföldi nyaraló programon. A Zrínyi-Bolyai rendezvényén is részt vettünk. A Puskás Tivadar Távközlési Technikum rendezvényein is szívesen részt vettünk, a hagyományos évnyitón a Fiumei úti temetőben Puskás Tivadar sírjánál, vagy a Puskás szobor koszorúzásán a XI. kerületben. Ezek a részvételek számunkra nem kötelezettségek, hanem olyan programok voltak, amelyeknek örömmel tettünk eleget.

Kapcsolatot tartunk fenn a Honvéd Kórház nyugdíjas klubjával is. Részt vettünk az általuk szervezett Balatonkenesei kiránduláson. Ezeket az együttműködő kapcsolatokat a jövő évben is szeretnénk fenntartani.

A havonta megtartott vezetőségi üléseken terveztük meg a tagozati klubnapok részletes havi programját. Arra törekedtünk, hogy a körülmények figyelembe vételével biztosítani tudjuk tagozatunk működési feltételeit, hogy szívesen és örömmel vegyenek részt tagjaink a havonta tartandó klubnapunkon és egyéb össze-

jöveteleinken. Az új ciklusban vezetőségünk összekovácsolódott, egymást segítve és egymást helyettesítve dolgoztunk. Mindenkinek megvan a feladata, de ha szükséges bárki bárkit tud helyettesíteni. Példa erre, az év folyamán titkárunk huzamos ideig betegsége, illetve Majercsik Tibor nyá. alezredes vezetőségünk tagjának váratlan halála miatt helyettesítésüket gond nélkül megoldottuk.

Minden vezetőségi tag szívesen végzi munkáját, és örömmel jönnek a vezetőségi üléseinkre, ahol megtervezzük a következő hónap programját és a szervezési feladatokat elosztjuk. Természetesen a régi, idősebb vezetőségi tagjaink segítő munkájára is számíthatunk.

Minden vezetőségi tag munkáját az önzetlenség, a közösség iránti elkötelezettség jellemezte. Beleértve a tiszteletbeli elnökünket dr. Lindner Miklós altábornagyot is, akik rendszeres részvételével segítette a vezetőség munkáját.

Köszönet minden egyes vezetőségi tagunknak, mert valóban sokat tettek azért, hogy itt mindenki jól érezze magát. A feladatok el vannak osztva részterületekre a gazdasági munkától a szociális és kegyeleti tevékenységig. Ha szükséges bármelyik vezetőségi tag bármelyik területen tud segíteni. Így a munkavégzés folyamatos. Ezt a tagságunk is így érzi, és szívesen vesznek részt a rendezvényeinken.

A tagozat gazdasági helyzetét érintve, a programjaink, rendezvényeink megtartásához szükséges anyagi fedezetet a tagdíjak befizetése fedezi. A 2018. évi bevételeket és kiadásokat a programok figyelembevételével tervezve biztosítjuk a Tagozat rendeltetés szerinti működését.

A nagy felelősséget igénylő gazdasági munkát végző Ölveczky Istvánné nyá. r. alezredest köszönet illeti nagy szorgalommal és hozzáértéssel végzett pénzügyi, gazdasági munkájáért.

A Klub vezetés és a Klubtánács munkájáról: A Klub vezetésével a kapcsolatunk javult ebben a ciklusban, elsősorban a Klub elnöke Nagy Gyula ezredes úrral sikerült jó kapcsolatot kialakítani. Vezetőségi tagjaink a Klub bizottságaiban is részt vesznek. Színvonalas és eredményes munkát végeznek a Szociális és kegyeleti bizottságban, a Pénzügyi bizottságban, a Közművelődési bizottságban. A bizottsági tagjaink a bizottsági üléseken kifejtik a tagozat álláspontját és az ott elhangzottakról beszámolnak a vezetőségnek, illetve ha közérdekű a klubnapon a tagságnak is.

A jövő évre vonatkozóan a vezetőség a következőket javasolja:

Tisztelettel kérjük minden tagunkat, hogy tegyen javaslatot a klubéletünk javítására, színesebbé tételére. Gondolunk itt kulturális életünkre, kirándulásokra, szórakoztatásunkra, klubnapunk rendezvényeire, programjaira, hogy a tagjaink még otthonosabban érezzék magukat, a rendezvényeinken, és örömmel vegyenek részt. Ehhez annyi kell, hogy mindenki a képességének megfelelően aktívan vegyen részt tagozatunk életében. Ha mindenki csak egy kis javaslatot tesz és részt vállal a megvalósításában, akkor egy olyan családias légkör alakul ki, ami már ma is jellemzi a tagozatunkat, ahová mindenki szívesen eljön. És várja a hónap első csütörtökét, hogy részese le-

gyen a klubnapunknak.

Előtérbe kell helyezni a saját szervezésű programokat, kirándulásokat, kisebb létszámú összejöveteleket, múzeum, vagy más kulturális eseményen való részvételt.

Rendszeresebbé kell tenni a szociális feladatokkal kapcsolatos munkát, ebbe tartozik a betegek látogatása, telefonon információk gyűjtése azokról a tagjainkról, akik sokáig elmaradtak a klub rendezvényeiről.

Jövő évi tagozati munkatervünkben különböző kirándulások és múzeumlátogatások megszervezése szerepel.

A márciusi Zeneakadémia látogatását, az áprilisi Budavári labirintus és novemberi Petőfi irodalmi múzeumlátogatást a Klub részére is felajánljuk. Erre a három budapesti rendezvényünkre az együttműködő híradó szervezeteket is meghívjuk, a meghívást időben közöljük.

Továbbra is tervezzük a hagyományos batyus bál megrendezését februárban, márciusban a nőnapra köszöntést, valamint a félévenkénti jubileumi születésnaposok köszöntését a PTHBE-vel, és októberben az Idősek Világnapjának köszöntését.

Az éves munkatervünk december végére elkészül, amit az e-maillal rendelkező tagjainknak kiküldtünk, akik nem rendelkeznek internettel, azok részére az év első klubnapján kiosztjuk.

Természetesen év közben bármilyen program javaslatot szívesen fogadunk és annak megszervezésében partnerek leszünk.

Köszönet a tagozat munkájában résztvevőknek, a vezetőség tagjainak. Köszönet azoknak a klubtagoknak a munkáját, akik az év folyamán fáradságot nem

ismerve, önzetlenül segítették a vezetőség munkáját, hozzájárultak a tagozat eredményes működéséhez.

Köszönet a tagozatunkat segítőknél és támogatóknál: - a Klub vezetőségének, a PTHBE elnökségének, és a Puskás Tivadar Híradó Bajtársainkért alapítvány elnökségének, akik számunkra jövő évben is megszavaztak egy kisebb összeget, ajándékozás címen, amit szabadon felhasználhatunk.

Puskás Tivadar Távközlési Technikum intézmény vezetőjének és dr. Horváth László nyugalmazott igazgatójának, akitől ez évben is sok segítséget kaptunk.

Végezetül, de nem utolsó sorban köszönet az Együttműködő Híradó szervezetek vezetőinek.

Köszönet a Ház vezetőinek és dolgozóinak a rendezvényeinkhez és összejöveteleinkhez szükséges feltételek biztosításáért. Remélem, hogy a jövőben is számíthatunk segítségükre.

A beszámoló után elismerések átadására került sor: a tagozat érdekében szabadidejük feláldozásával kiemelkedő munkájukért, ajándékcsomagban részesült 3 személy és 2 személy könyvjutalomban. Négyen pedig a Tagozat Örökös Tiszteletbeli tag elismerő oklevelet vehetett át.

A levezető elnök a jutalomban részesült személyeknek gratulált, és további eredményes munkát és jó egészséget kívánt. Majd jó étvágyat az ebédhez.

A rendezvényt a 3 fogásos ebéd után baráti koccintás zárta a közelgő ünnepek és az újév köszöntésével..

Soós Tamás nyá. alezredes

Berzsenyi Béla (1932-2017)

Berzsenyi Béla 1932. október 7.-én született Gyöngyöstarjánban. Középiskolai tanulmányainak befejeztével a Miskolci Nehézipari Műszaki Egyetemen szerzett gépészmérnöki oklevelet.

A Finommechanikai Vállalatnál helyezkedett el, ahol a gyártmányfejlesztéshez került. A honvédség részére itt gyártották – egyebek mellett - licencia alapján Polosza néven (magyar nevén Pápa) az R-140 típusú adót, amelynek a vevője az R-155 típus volt. Ez a berendezés az AZI típusú antennájával a légierő részére készült nagy távolságú, (3-4000 km távolságig) földi-légi összeköttetésre. A rövidhullámú sávban működő R-140-es adót tehergépkocsiba szerelték, 1,5 kW maximális kimenő teljesítmény leadására volt képes, félvezetős és elektroncsöves kivitelben.

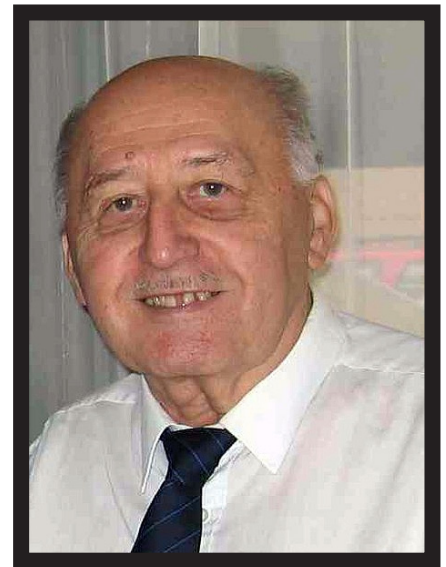
Gyártmányfejlesztési főosztályvezetőként rendszergazdája volt az R-137 típusú, 30-60 MHz közötti hadosztály-hadsereg összeköttetésekre, szolgáló berendezésnek is. Ezt lehallgató, zavaró rendszerekben is használták. A '80-as években rendszerintegrátorként személyes érdemeket szerzett a magyar haditechnikai export sikereiben.

Berzsenyi Béla 1957-ben a Finommechanikai Vállalat HA5KAS hívójelű állomásán kezdte rádióamatőr tevékenységét. A rövidhullámú forgalmazás

mellett a műszaki fejlesztéssel is foglalkozott. 1959-től Magyarországon azon elsők között volt, akik az URH sávokon történt kísérleteikkel a műszaki fejlődésen keresztül a rádióamatőr tevékenység elfogadottságát elősegítették. Erőfeszítéseiknek köszönhetően az akkor még sokak számára elérhetetlennek tűnő, ismeretlen tulajdonságú 2,3 és a 10 GHz-es rádióamatőr sávban sikerült összeköttetéseket létesíteniük. Ezzel sokáig az európai élmezőnyben foglaltak helyet.

A Magyar Rádióamatőr Szövetség jogelődje 1936-tól volt az International Amateur Radio Union elnevezésű nemzetközi rádióamatőr szövetség tagja. A magyar rádióamatőrök azonban ismert okból csak 1968. után mondhaták magukat az európai szövetség tagjának. Berzsenyi Bélának az akkor még MHSZ mellett megalakított Rádióamatőr Szövetség elnökségi tagjaként sikerült ezt segíteni és közreműködni az IARU Region 1. 1978-as Miskolc-tapolcán rendezett konferenciájának előkészítésében. Később az Elnökség Műszaki Bizottságának vezetőjeként ténykedett.

1988-1998 között már a MRASZ elnökeként vette ki részét a társadalmi, szövetségi átalakulásokkal járó, számtalan elvi, szervezeti, vagyoni és működési szabály kidolgozásából, elfogadtatásából.

A MRASZ elnökeként részese volt mind az 1992. évi Rádióiránymérő VB, mind az 1995-ben első ízben Siófokon megrendezett Gyorstávírás VB lebonyolításának. Munkásságának köszönhetően megalapozódtak, erősödtek, bővültek a MRASZ nemzetközi kapcsolatai és elismertsége.

Szakmai és emberi felkészültsége segítette az utánpótlás nevelés rögzös útján is. Bizonyítékul szolgál, az FMV Rádióklubban 50 éven keresztül folytatott elnöki, titkári munkája, amely megbízását egykori tanítványának adhatta át.

A Magyar Rádióamatőr Szövetség örökös, tiszteletbeli elnöke címet viselte.

2004-ben lépett be a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesületbe, ahol bajtársival sok közös munkában vett részt.

Életének 86. évében, 2017. november 10.-én érte a halál. December 14.-én vettünk örök búcsút tőle az Óbudai temetőben.

Dallos László nyá. ezredes

Búcsúzunk Estók János nyugállományú ezredestől

(1929-2017)

gondolatok felidézésekor nem feledkezünk meg fiára hagyott intelmeiről:

„Érdemtelenül ne dicsérjeteK, igaztalanul ne bántsatok!”

Estók János 1929. március 8-án született Felső-Fügödön, egy hat gyermekes asztalos-mester családjába. Miután édesanyja 1931-ben, édesapja 1944-ben elhunyt, Eta nővére vette magukhoz Újpestre. Itt kertészetet, majd kádár mesterséget tanult, de élethivatását a katonai pályán találta meg. Az egy éves sorkatonai szolgálat letöltését követően, az akkor frissen megalakult Zalka Máté Híradó Tiszti Iskola vezetőes szakára vették fel. Az iskola sikeres elvégzése után 1950. szeptember 24-én alhadnaggyá avatták és a „Sziklába”, a hírközpont állományába vezényelték.

Katonatiszti pályáját rövid időn belül ismét tanulással folytatta a volt Vezérkari Hadiakadémián, amelyet ekkor már Honvéd Akadémiának neveztek. A híradó tagozaton az elsőként indított osztályába tanult. A végzést követően, már főhadnagyként ezred híradófőnöki beosztásban szolgált, majd 1955-től három évtizeden át oktatott főtanárként a Zrínyi Miklós Katonai Akadémián. Mint kiváló katonapedagógus és tanszékvezető közösségi ember, munkatársaival jó szellemű közösséget alkotott. Nem csak a tanszéken és az osztálytermekben vette körbe nagy elismerés, de népszerű volt a sportpályákon is. Jószívű, lelkiismeretes, hivatásszerető, kitűnő szervező és kapcsolatépítő ember volt. Osztályfőnökként, tanszékvezető helyettesként hír-

adótisztek nemzedékeit tanította a szakmára, az emberségre. Tanítványait a híradószakma magas fokú elsajátítására oktatta. A végzett hallgatók életútját figyelemmel kísérte, már az Akadémia elvégzése, az új beosztás kiválasztásának pillanatától kezdve. Nem véletlen, hogy az egykori osztályközösségek rendszeresen meghívták szeretett tanárukat az osztálytalálkozókra.

Óvatos körültekintéssel, figyelmesen konfliktusmentesen vezette tanszékét. A katonai és polgári munkatársai tisztelték, szerették, a rajzolóktól gépirónőn, tanársegédeken, osztályfőnökökön át a helyetteséig mindenki. Egy csapat voltak: a születés és névnapok megünneplésével, a focimeccsekkel, a kölcsönös segítőkészség szorgalmazásával. Óriási előny volt egymás megismerése a felmerülő problémák racionális megoldásában. Nála az elhivatottság mellett, a sikeres munka biztosítéka, a folyamatos továbbképzés az állandó fejlődés, fejlesztés volt. A szabadidő szervezése, értékes eltöltése kirándulásokkal, belföldi, külföldi utazásokkal már aktív korában is lételeme volt, ami hihetetlen kitartással 85 éves-korán túl is megmaradt.

1988-ban tanszékvezetőként ezredesi rendfokozattal vonult nyugállományba. Szolgálati éveiben 15 alkalommal kapott miniszteri és kormánykitüntetést.

Nyugdíjasként is együtt élt a bajtársaival. Tagja és tisztségviselője volt számos nyugdíjas bajtársi egyesületnek: tevékenykedett a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségében, alapító tagja a Zrínyi Bajtársi Egyesületnek, tagja volt a Felderítő

Váratlanul, 2017. október 25-én hajnalban szakította ki sorainkból a halál bajtársunkat Estók János nyugállományú ezredest. Estók János évtizedek óta a Budapesti Nyugállományúak Klubjában a Híradó és Felderítő tagozat ismert és szeretett egyénisége, 2010 óta a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület köztiszteletben álló aktív tagja volt. A Fiumei úti temető szóró parcellájában, 2017. november 29-én rendkívül népes gyászoló sereg részvételével, katonai tiszteletadással vettünk tőle végső búcsút. A ravatalozó csendjében elhangzó búcsúbeszédet, életútjának bemutatását, eredményes munkásságát, példaértékű emberi tulajdonságainak méltatását megtört szívvel, őszinte szomorúsággal hallgattuk. Életútját a hivatás-szeretet, a szorgalom és a rendkívüli emberszeretet jellemezte. Szerény, de aktív, közvetlen viselkedése még idős korában is megbabonázta az Őt mindig körülvevő közösséget. Az emlékezés, a vele kapcsolatos

Tagozatnak. Örökös Tiszteletbeli tagja lett a Híradó Tagozatnak és a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesületnek. Sajnos, az utóbbi legmagasabb kitüntetését, a sorozámozott „Egyesületi munkáért” érmet váratlan halála miatt csak fia vehette át.

Nyugállományú éveiben végzett kiemelkedő munkájáért több miniszteri, vezérkarfőnöki elismerést, köztük a HM Emlékplakettet, az Első osztályú Honvédelemért kitüntető címet, az Aranykor Kitüntető cím arany fokozatát is megkapta. Számára azonban ezeknél is fontosabb volt a bajtársaitól, barátaitól kapott önzetlen szeretet. Sok éven át szervezte, vezette a hazai és külföldi kirándulásokat, ami szenvedélyvé is vált. A belföldi tájak megismerésén túl a többszöri romániai, bolgár, horvát, kárpátaljai utazások tették ismertté. A nyugállományúak szívesen emlékeznek vissza a remek utakra, az Adria kék vizére, a bolgár Neszebár arany-homokos Fekete tengeri partjára, Erdélyre, a Kárpátokra.

Estók János a világon a legtöbbre a családot, a rokoni összetartozás érzését becsülte. A legnagyobb lelki fájdalmat az okozta neki, ha a családját érte valamiféle bántás. A család iránti elkötelezettsége mögött bizonyosan korai árvasága állt. Sohasem múló fájdalommal emlegette édesanyja, Nagy Erzsébet 1931-ben bekövetkezett halálát. Fontosnak tartotta a családban való gyökerezést, a rokoni szeretetet. Érdekelte és maga is kutatta a tágabb család történetét. Szülőfalujában, Felső-Fügödön föl kutatata dédszülei síremlékét és nagyszülei, szülei sírjához hasonlóan gondoskodott megőrzésükről.

A rá jellemző szerénységéből fakadóan nem sokat beszélt fia vagy unokái sikereiről, de büsz-

ke volt rájuk. Nagyon is számon tartotta családi és munkahelyi eredményeiket. Gyűjtötte a családjához kapcsolódó könyveket, újságcikk-kivágásokat és fényképeket.

Drága János Bátyám! Örök Bajtársam!

Nyugodj békében! Őrizze álmodat mindannyiunk számára példaértékű életed emléke, mely örökre velünk maradt.

Budapest, 2017. november 29.

Dr. Horváth László Ferenc
a Puskás Egyesület alelnöke

— Verses emlékezés — *Estók János ezredesre*

Nehéz versbe foglalni egy tartalmas, hosszú életet, de érinthetjük, ami fontos a lényegét.

Estók Jánost katonatársunkat életében- aki Őt ismerte - tisztelte és barátként kedvelte.

Most már, ami velünk maradt tőle, mit tisztelhetünk, szerethetünk az már csak emléke.

De emléke felidézve életben tartja mindazt, amit ő még adhat, most is példát mutathat.

Nem volt Ő harsona, mi a sereget lelkesítve azt előre hajtotta,

Nem volt Ő dobpergés, minek ütemére sokezer láb egyszerre lép.

De az volt, aki az emberekért mindent megtett, mi erejéből tellett,

Tette ezt cselekedve bölcsen, szerényen, segített szinte észrevétlen.

*E tulajdonságát mi hozta?
Talán kora - melyben élt - a fiatalon megismert háború okozta.*

Látta a szenvedést - és azt látta, akinek szükséges és nem segítenek - elpusztul, elvész. Talán az ötvenes évek - mikor 20 éves volt - melynek napjai rendkívül sodrók, kemények, Amikor azt hirdette kora - „Kell, hogy legyen, ki vigyázza az országot!” - a katona Estók János fiatalon úgy érezte a Magyar Néphadseregben a helye.

Azt is látta, adottságaival Őt a híradó szolgálat nagy családja várja.

Mellette hűséggel kitartott, szorgalmával magas szintre jutott.

A vele élő hivatástudat mutatta az utat melyen hűséggel haladt,

A Zrínyi Miklós Katonai Akadémia Híradó Tanszéke harminc éven át volt otthona, élete.

Nemcsak munka volt ez, hanem egy család, ahol közösen ünneplik egymás névnapját.

Ott kollegák vannak - János bá a Tanszékvezető - Ő az ki nem híve a megosztó rangnak.

Tanítani kell sikeresen a legmagasabb akadémiai szinten, ennek van alárendelve minden. 1988. az év mikor Estók János ezredesként nyugállományba lép.

A híradó szolgálat elismert embere és a katona képzés mestere.

Számtalan kitüntetése, előljárói elismerése sikereit fémjelezte,

De mindennél fontosabb volt életében az emberek szeretete.

Tisztelettel!

B. Nagy Péter

DR. SEBE LÁSZLÓ NY. VEZÉRŐRNAGY 1944-2017

Dr. Sebe László ny. vezérőrnagy, a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület tagja, a Magyar Honvédség - és az egykor volt Zrínyi Miklós Katonai Akadémia - halottja 1966-ban végzett az Egyesített Tiszti Iskola Híradó Tagozatán híradó tisztként. Katonai szolgálatát Székesfehérváron kezdte meg rádiórelé-szakasziparancsnokként. Röviddel később már századparancsnoki beosztásban szolgált.

A Zrínyi Miklós Katonai Akadémiára 1974-ben iskolázták be. A híradó szakot 1977-ben végezte el. Ezt követően rövid időre visszakerült Székesfehérvárra ezred hadműveleti tisztnek, de 1979. szeptember 1-től már a Zrínyi Miklós Katonai Akadémia Híradó tanszékének oktatója volt. A Híradó Tanszéken tanári majd főtanári munkakört töltötte be. Később, az Akadémia Tanulmányi Osztályán főmunkatársi,

osztályvezető-helyettesi és osztályvezetői feladatokkal bízták meg.

Nyitottságát, tudásvágyát bizonyította az is, hogy pedagógia szakon tanári, majd okleveles pedagógia előadói oklevelet, két középfokú nyelvvizsga-bizonyítványt szerzett. 1987-ben dr. univ. fokozatát „Az oktatásról szóló 1985. évi I. törvény érvényesítése a ZMKA képzési rendszerében” értekezés címmel védte meg alvezredesi rendfokozatban.

1991. szeptember 1-től akadémia-parancsnok tanulmányi (I.) helyetteseként ezredesi rendfokozatban kezdte meg a Zrínyi Miklós Katonai Akadémia Nemzetvédelmi Egyetemre válásához a tanulmányi előfeltételek megteremtését. Ebben - a minőségileg is új feladatokat tartalmazó időszakban - szaktudásán kívül az empatikus beállítottsága, nyitottsága, kollegialitása és közvetlen emberi kapcsolatteremtő készsége is segítette. 1993-94 között a ZMKA VKT-2 vezérkari tanfolyamán folytatott tanulmányokat. Kitartó és eredményes munkáját előljárói 1994-ben dandártábornoki kinevezéssel, odaadó katonai szolgálatát 12 különböző kitüntetéssel ismerték el.

1996. június 1-jétől új feladatot kapott: a Budapest Főváros Területvédelmi Iroda vezetőjeként végzett újabb, felelősségteljes és eredményes munkát. 1999. december 30-i hatállyal, hivatásos katonai szolgálati viszonyát

megszüntették és - érdemeinek elismerése mellett- szolgálati nyugállományba helyezték.

Dr. Sebe László nyugállományú dandártábornokot a köztársasági elnök - felelős munkájának elismeréseként és egész életművének megkoronázásaként, a honvédelmi miniszter előterjesztésére - 2007. május 21-jei hatállyal előléptette vezérőrnaggyá.

Ezt követően még évekig dolgozott a Budapest Főváros Védelmi Bizottság, Védelmi Titkárság vezetői munkakörében. Munkájával kapcsolatban színvonalas előadásokat, szemináriumokat és a szakemberek számára fontos továbbképzéseket tartott. Gyakran bejött a Nemzetvédelmi-, később a Közszolgálati Egyetemre, a Hadtudományi és Honvédtisztképző Karra és a Híradó Tanszékre. Joviális, meleg, barátságos és nagyon pozitív érzelmekkel beszélt hozzánk. Mindenkihez volt egy-egy kedves szava, kérdése. Sajnos ekkor már voltak szívproblémái, egy komolyabb műtéten is átesett, mégis egy másik - végzetesnek bizonyuló betegség miatt veszítettük el őt.

Gazdag életútjának, példamutató életének emlékei velünk maradnak.

Dr. Fekete Károly alezredes

Hidasi György nyugállományú ezredes (1929-2018)

Megrendülten álltunk Hidasi György nyá. ezredes bajtársunk hamvai előtt. Az elmúlás, a halál mindig szomorú valóság, de még fájdalmasabb, ha olyan embertől kell végső búcsút venni, aki hosszú évekig dolgozott közöttünk, aki a Nyugállományúak Klubja Híradó Tagozata és a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület meghatározó egyénisége volt. Méltósággal viselt hosszú betegség után, 2018. január 20-án, élete 89. évében távozott közülünk. Temetésén, 2018. február 14-én az Új Köztemetőben, a kegyelet virágaival, együtt érző jelenlétünkkel osztoztunk a család gyászában. Katonai tiszteletadással adóztunk bajtársunk emlékének.

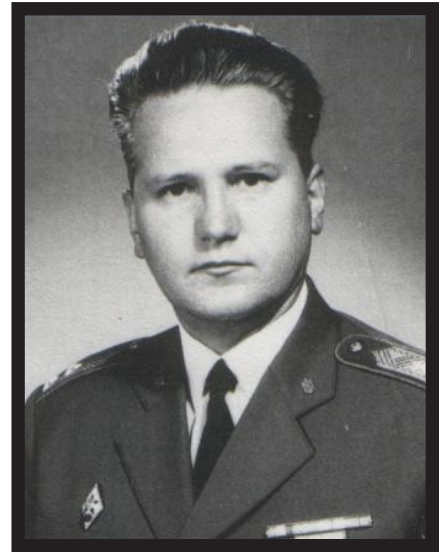
Hidasi György 1929. február 27-én született Budapesten. Édesapja szakmunkás volt. Gyurinak, az iskola hatodik osztálya elvégzése után, minél gyorsabban pénzt kereső szakma után kellett néznie. Tanoncnak szerződött egy villanszerelő mesterhez. Itt lépett be a Vasas Szakszervezetbe, mely lépés meghatározta élete minden pillanatát. Budapest ostroma után, csak 1946 végén szerezhette meg villanszerelő segédlevelét. A Ganz Hajógyárban helyezkedett el, ahol hamar élére állt a Szakszervezeti Ifjómunkás- és Tanoncmozgalomnak. Részt vett az Úttörővasút építésében. Nyaranta ifjúsági önkéntes építőtáborokat vezetett. Kiváló szervező készsége már ekkor is párosult átlag feletti empátiájával.

Ilyen előélet után természetes volt, hogy a Petőfi Tiszti Iskolába vonult be. Itt avatták 1951-ben hadnaggyá. Fialat tisztként a Tánacsics Műszaki Tiszti

Iskolába került, ahol kamatoztathatta az ifjúság vezetésében szerzett tapasztalatait. Parancsnokai hamar felfigyeltek képességeire és beiskolázták a Petőfi Politikai Tiszti Akadémiára, melyet kiváló eredménnyel fejezett be, akkor már századosi rendfokozatban.

Hidasi György őrnagy, a '60-as években került először kapcsolatba a **híradó alakulatokkal** az Egyesített Tiszti Iskolán és ez a **több mint barátság**, hosszú élete utolsó napjáig tartott.

Hidasi György alezredes, a gyertyát mindkét végén egyszerre égető szervezete, 1979 decemberében megálljt parancsolt. A jó humorú, mindenkiről gondoskodó „vasembert” érdemei elismerése mellett rokkantként nyugdíjazták. Csak a lélekben igazán nagyok, nem roppannak meg ilyenkor. Csak ők találják meg a kiút nagyon keskeny ösvényét. Gyuri bátyánk, azonnal felkereste a Budapesti Nyugállományúak Klubjában a Híradó Tagozatot alapító Szepezdi Dezső bajtársát és átvette a közművelődési „szekció” irányítását. Az elkövetkező években aztán minden rábízott feladatot, közmegelegedésre megszervezett és megoldott. Majd 1998 őszén alapító tagként belépett a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesületbe. Többször kitüntették majd a **Honvédelemért Kitüntető Címet is megkapta**. 1997-ben a Híradó Tagozat, majd a PTHE is **Örökös Tiszteletbeli Tagjává** választotta. 2004-ben megkapta az **Aranykor Kitüntető Címet**. 2007-ben példamutató életútjáért a Magyar Köztársaság honvédelmi minisztere **Hidasi Györgyöt nyá. ezredessé** léptette elő.

Az elkötelezett katona pályájának részeként családja összetartásában is meghatározó szerepet vállalt, melyet egy megértő feleség segített. Bajtársunk, 1952 júniusában vette feleségül a Belügyminisztériumban dolgozó **Gizikét**. Felesége 1953-ban Zsuzsival, majd 1961-ben Gyurival ajándékozta meg szeretett férjét. Két unoka megszületése tette tejjé a családot, melyből 2 éve sajnos eltávozott a drága Gizi mama.. Halálával nagy űrt hagyott szerettei szívében. Hidasi György bajtársunk azonban, ahogy azt egész életében tette, továbbra is példamutatóan gondoskodott gyermekei és unokái jövőjéről!

Nyugodjál békében! Őrizze álmodat örök emlékezetünk!

Budapest, 2018. február 14.

**Dr. Horváth László Ferenc
a Puskás Egyesület alelnöke**

Jobbágy Antal nyugállományú ezredes (1929-2018)

Rövid, de súlyos betegséget követően, életének 87. életévében, 2018. január 11-én váratlanul elhunyt, Jobbágy Antal nyugállományú ezredes-Mindenki Tóni Bácsi Bácsija.

Katonai pályafutását 1950-ben kezdte meg a Dózsa Tiszti Iskolán, majd hivatásos katonaként szolgált 1952-től 1987-ig nyugállományba való helyezésegig. Szolgálati ideje alatt különböző beosztásokat látott el Szeged, Vác, Székesfehérvár helyőrségeiben, illetve Vietnámban. Vácon a 4. önálló vonalépítő zászlóalj, majd a 32. híradó ezred titkos iroda vezetője volt. Székesfehérváron a 43. önálló híradó ezred hadműveleti tiszti beosztásban teljesített szolgálatot, majd az 5. hadseregnél ügyviteli főtiszti és nyugállományba való helyezésegig a Titkos Ügyviteli Alosztály-vezető beosztásokat látta el. 1974 – 1975-ben 10 hónapig, a Vietnámi NEFB hadműveleti részlegében (Saigon), mint ügyviteli részlegvezető tevékenykedett.

Több évtizedes katonai szolgálata alatt számos dicséretben, 12 érdem utáni kitüntetésben részesült. Vietnámi szolgálatáért 3 kitüntetésben részesült.

1987. évben tagja lett a Fejér Megyei Honvéd Nyugállományúak Székesfehérvári Klubjának. Tevékenyen kapcsolódott be a klub munkájába, amelynek következményeként 1992-ben a klub az elnökség tagjává választotta, titkári tisztséget látott el 1998-ig. Az 1998. évi közgyűlés elnöknek választotta, mely tisztségét 2002.-ig látta el.

Munkájával megbecsülést, tiszteletet vívott ki a klub tagsága és vezetése körében, így 2002-ben a küldött közgyűlés díszelnökké választotta és örökös tag címet adományozott részére.

Tiszteletbeli tagja volt a Szlovén Veterán Harci Szövetség Muraszombati szervezetének.

Nyugdíjas éveiben széles kapcsolatot épített ki önkormányzati, vallási vezetőkkel, határon túli szervezetekkel és más civil szervezetekkel. Elnökségi tagja és régióvezetője volt a Bajtársi Egyesületek Országos Szervezetének. Tagja és megalapítója volt a 43-as Baráti Körnek. Tagja volt a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesületének, a Honvédség és Társadalom Baráti Kör Székesfehérvári szervezetének. Éveken keresztül a Honvéd Szondi György Sport Egyesület Tenisz szakosztály vezetője volt,

ahol teniszezni tanította a fiatalokat. Szervezte az 5. Hadsereg és utódszervezetei, nyugállományba vonult vezető állománya, baráti találkozóját. Tagja volt a Vietnámi Veteránok Baráti Társaságának.

Tevékenyen részt vett, Székesfehérváron és Fejér Megyében a katona sírok (48-as, világháborús) felkutatásában, ápolásában és kiadványokban történő megjelenítésében.

Munkája elismerése képen ezredessé léptették elő (1996.), Honvédelmi Miniszteri Dísztört kapott (2007.), megkapta a Honvédelemért Kitüntető Cím Első (1999.) és a Babérkoszorúval Ékesített (2014.) fokozatát.

Nyugdíjas éveibe, munkásságával mindig a katonabajtársak segítségével fáradozott, ápolta és erősítette a civil társadalom és a katonabajtársak kapcsolatát.

86. évében is benevezett 10 emeletes lépcsőfutás versenybe.

Tapasztalatát, tanácsait, észrevételeit minden körben, nagy szeretettel osztotta meg.

*Nyugodjon Békében!
Emlékét kegyelettel megőrizzük!*

Vadon Gábor nyá.ezds.

Bajnóczi Gyula

nyá. hőr. alezredes (1928-2018)

2018. január 7-én, életének 90. évében elhunyt régi bajtársunk, barátunk **Bajnóczi Gyula nyá. hőr. alezredes, Egyesületünk tagja.**

1948-ban került a BM állományába, majd 1949 októberében a híradó szolgálat első önálló tisztképző intézményébe, a Zalka Máté Híradó Tiszti Iskolára vezényelték, ahol 1950 szeptemberében híradó tisztté avatták.

A Határőrség állományában Orosházán, Zalaegerszegen és Nagykanizsán, zömében híradófőnöki beosztásban teljesített szolgálatot. Kiemelkedően eredményes szakmai munkájáért számtalan dicséretet, jutalmat, több kitüntetést kapott.

Nyugállományba vonulását követően, számos társadalmi szervezetben végzett aktív munkát. Egyesületünkbe - a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesületbe - tisztté avatásunk 50. jubileumi évfordulóján 2000-ben lépett be. Amíg egészsége engedte folyamatosan látogatta közgyűléseinket.

Hat és fél évtizedes emberi barátságunk, közös helyőrségi szolgálatunk okán, Egyesületünk képviselőjeként magam helyeztem el a kegyelet virágait hamvainál.

2018. január 12-én tisztelő gyászoló, egykori bajtársak sokasága kísérte utolsó útjára a nagykanizsai temetőben.

Emléke velünk marad! Nyugodjék békében!

Gömöri Zoltán nyá. alezredes

Ajánlás

A Honvédségi Szemle 2018/1. számában megjelent, A MAGYAR HONVÉDSEG DIGITÁLIS MIKROHULLÁMÚ HÁLÓZATÁNAK LÉTESÍTÉSE 1980-TÓL 1990-IG cikk, melyet Pintér István nyá. mk. alezredes és Kozma Zoltán nyá. mk. alezredes készítettek.

(A szerzők, a létesítés időszakában tevékenyen részt vettek, a hálózat fejlesztési, tervezési, létesítési munkáinak irányításában és a fenntartási rendszer megszervezésében.)

A cikk hitelesen, történelmi hűséggel rögzíti a hálózat létesítésének történetét.

Az 1980–1990 közötti időszakban megépült a korábban MN (Magyar Néphadsereg, jelenleg Magyar Honvédség, vagy MH) első önálló, minden más hálózattól független digitális mikrohullámú hálózata, amely jelentős esemény volt az MN (MH) hírközlésének történetében. A hálózat teljes egészében hazai fejlesztésű berendezésekből épült, állomási személyzet nélküli, távfelügyelt és szervizelt rendszerként létesült. A szerzők tanulmányukban bemutatják a 2GHz-es frekvencia

sávban üzemelő mikrohullámú berendezésből, PCM szekunder multiplex, PCM primer multiplex, és táviró- multiplexekből álló Orion RP 2/120T digitális mikrohullámú rendszer fejlesztésének folyamatát, a 36 mikrohullámú állomásból és 8 digitális vezetékes lecsatlakozó vonalszakaszából álló, 1350 km mikrohullámú és 108 km digitális vezetékes nyomvonalhosszú hálózat kiépítését, a fenntartás és üzemvitel megszervezését, a hálózat infrastruktúrájának létrehozását.

A Magyar Néphadsereg 1989 májusáig megépített mikrohullámú hálózata volt az első, országos kiterjedésű, PC M-alapú, digitális mikrohullámú hálózat.

A cikk anyaga elérhető:
<https://honvedelem.hu/kiadvany/66992> a tartalom felsorolása után a „Letölthető állományok”-ból, letöltés után (pdf. formátum).

A szerkesztőség

DRF 2/ 8 T 1,9-2,1 GHz-es sávban üzemelő (1+1 tartalékolt) mikrohullámú berendezés

(Forrás: Kozma Zoltán ny. mk. alezredes)

Tisztelt Bajtársak!

Kérjük, Önöket és Családtagjaikat, hogy személyi jövedelemadójuk 1 %-ának felajánlásával támogassák Alapítványunk céljainak elérését!

A Puskás Tivadar Híradó Bajtársainkért Alapítvány céljai:

- nehéz élethelyzetbe került híradó katonák, közalkalmazottak és özvegyeik esetenkénti segélyezése,
- híradó hagyományok ápolása,
- kimagasló értéket képviselő híradó jellegű tanulmányok, könyvek támogatása,
- híradó rendezvények támogatása.

Az 1453-EGYSZA rendelkező nyilatkozat:

A kedvezményezett adószáma rovatába kérjük beírni:

1 8 1 9 2 3 9 7 - 1 - 4 2

Az Önök segítségével az utóbbi 4 évben a nyugállományú híradó szervezetek munkáját 1,73 MFt-tal támogattuk és 61 híradó katona családjának tudtunk segílyt folyósítani.

**Puskás Tivadar Híradó Bajtársainkért Alapítvány
Kuratóriuma**

Impresszum

Puskás Híradó – a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület kiadványa – készült 160 példányban.
Felelős kiadó: Prof. Dr. Rajnai Zoltán – Szerkesztőség: Prof. Dr. Rajnai Zoltán, Amaczi Viktor, Solti István
Kiadja: Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület – Cím: 1143 Budapest, Stefánia út 34. – Postacím: 1438 Budapest, Pf. 371

A Puskás Híradó valamennyi megjelent lapszáma megtekinthető és letölthető az Egyesület honlapjáról.

Támogatóink:

Puskás Tivadar Híradó
Bajtársainkért Alapítvány

EMBERI ERŐFORRÁS
TÁMOGATÁSKEZELŐ

HOKOSZ

Nemzeti
Együttműködési
Alap

BEOSZ